

בעזרה"ת אגדה של תורה

גליון 774

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פרשת השבוע
פרשת וישב

פנתח האה

רואים אנו בפרשתנו מוטיב החוזר על עצמו כמה וכמה פעמים והוא: 'מבירא עמיקתא לאיגרא רמה' וכן להיפך.

יוסף - בתחילה יוסף הצדיק מועדף על פני אחיו ומקבל כתונת פסים מאביו בעוד שהאחים מקבלים כותונת פשוטות. בנוסף, בחלומותיו המיוחדים מוצג הוא כמלך ואחיו כעבדים המשתחוים לפניו. נראה שיוסף מקבל מעמד של מיוחד ומעולה מן השאר אך לפתע הכל מתהפך. כשהולך יוסף לשאול בשלום אחיו, מטכסים האחים עצה אחת להמיתו ומחליטים בסופו של דבר להשליכו לבור. לאחר מכן נמכר יוסף לסוחרים ישמעאלים ומדינים עד שמגיע למצרים לביתו של פוטיפר שר הטבחים. שוב פעם ממשרת פשוט ועלוב יוסף הופך להיות האחראי הראשי בבית פוטיפר וכל מהלך קטן וגדול שנעשה בבית השר, עובר תחת ידו של יוסף. נראה שיוסף הגיע לנחלה. אך כידוע קורה המקרה עם אשת פוטיפר ויוסף הצדיק מושלך שוב פעם לבור על לא עוול בכפיו. מאיגרא רמה.... בבית הסוהר מקבל יוסף את ברכת ה' ובכל עיסוקו, ה' מצליח בידו.

הלימוד: לכל אדם בחיים תקופה טובה ופחות טובה. פעמים שתקופה לא טובה גורמת לאדם לחוש ייאוש וצער ולהרגיש שאין עליו ברכה ח"ו. ברגעים אלו צריכים להיזכר בפרשתנו ולראות איך דברים קשים שעברו על אבותינו הסתיימו והפכו לטובים ומועילים בעבורם ואפילו בעבורנו. וכן לזכור תמיד שהקב"ה מארגן את עולמנו לטובתנו וגם אם נראה שקשה ומעיק צריכים אנו להביט השמימה ולומר "תודה רבה" על הכל, מפני שבסופו של יום, אנו נגלה שהגענו לבור ולאפלה, בכדי למלוך ולהאיר על העולם. ופעמים שמחכה לנו משהו טוב מעבר לפינה, אך בכדי להכין את הכלי שיקבל את הטוב, צריכים אנו לעבור דרך מסוימת שפעמים אינה קלה. וכן יש לדעת שצריכים אנו להתגברות עצומה על תחושות אלו משום שבתוכנו קיימת תכונה מוזרה הגורמת לרע להראות ארוך וקשה ולטוב להראות קצר ומוכן מאלי. למרות שבפועל, הטוב נמשך זמן יותר מהרע. אנו מוכרחים להיות מודעים וללמוד לשמוח ולשמח את עצמנו בטוב הקיים בנו מה שנעשה לנו נעשה ע"י הקב"ה, שהוא אוהב ודואג לנו יותר מכל. ולזכור, שגם מבירא עמיקתא כמזלו של יוסף הצדיק, ניתן להגיע ב"ה לאגרא רמה ולמלוך על ארץ שלמה

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

פעם בא חסיד אל הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א והתאונן לפניו שבתו הגיעה לפרקה ואין לו במה להשיאה. נתן לו הרבי מכתב המלצה לתלמיד חכם עשיר מחסידיו, בו הוא מבקש ממנו שיעשה טובה עם היהודי וישתדל לאסוף עבורו כסף להכנסת כלה, כשבא האיש עם המכתב אל אותו עשיר, השיב לו הלה: "תלמוד תורה כנגד כולם", ואין לי פנאי לעסוק בעניינים כאלה.

אחרי חודשים אחדים בא אותו תלמיד חכם לצאנז, ולא נתן לו הרבי יד לשלום, כשבא להיפרד אמר לו הרבי: בתורה מובא בפרשת וישלח "ויאבק איש עמו" ומבאר שם רש"י "הוא שרו של עשו", ובפרשת וישב בשעה שיוסף תעה בשדה מובא בתורה "וימצאו איש" ורש"י מבאר שם "איש" הוא המלאך גבריאל.

ונשאלת השאלה מדוע על המילה איש בפרשת וישלח פ"י רש"י שהוא שרו של עשו ואילו בפרשת וישב על המילה איש פ"י רש"י הוא המלאך גבריאל? והתירוץ הוא, אם יוסף תועה בדרך ובא איש שעוזר לו ומראה לו את הדרך, הרי הוא מלאך גבריאל, אבל בשעה שיעקב אבינו פוגש איש ומבקש ממנו שיעשה עמו טובה ויברכהו, והאיש עונה לו שלחני כי עלה השחר, שאין לו פנאי משום "שצריך לומר שירה ביום" (כלשון רש"י שם), איש כזה הוא שרו של עשו, כי לעשות טובה ליהודי צריך בכל מצב בכל מצב.

מידי יום פוגשים אנו אנשים רבים, אין אנו יודעים מה חבוי בתוך ליבם, אין אנו יודעים את מצב רוחם, יכולים אנו להיות מלאך בעבורם, הבחירה היא בידינו, האם להיות "המלאך גבריאל" או חלילה "שרו של עשו"...

זמנך השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
5:21
4:18
לית: 5:53
נא לשימור על קדושת חגליון
אין לקרוא בשעת חזתפילה

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

"ועשה לו כתונת פסים"

כאשר עשה יעקב ליוסף את כתונת הפסים קנאו בו אחיו והחלו לרודפו, אבל המדרש אומר במפורש שבמילה "פסים" מרומזות כל צרותיו של יוסף שנמכר לפוטיפר לסוחרים לישמעאלים ולמדינים. נמצאנו למדים שכל המהות של כתונת הפסים היא הייתה טוויה מצרות וייסורים מרים העתידים לבוא על יוסף וא"כ מה מקום יש לקנאה?

אלא מה, אנשים מקנאים ואינם יודעים במה מקנאים רואים ואינם יודעים מה רואים. רואים מכונית מבריקה ולא יודעים שהיא תביא את בעליה היישר אל מותו רח"ל. רואים בית מפואר שנבנה בשיא היוקרה ולא יודעים שדווקא כאן בין אבני השיש הנוצצות יבוא סופו המר של בעל הבית. והמסקנה: לא כדאי לקנא באדם אחר! לעולם לא תדע מה מסתובב בין גלגלי רכבו המפואר ואיזה חוטים נטוו בבגדיו היוקרתיים!

דבר זה אנו מוצאים גם בפרשת החלום של שר האופים והמשקים. ה"משך חכמה" שואל לשם מה מספרת לנו התורה גם את סיפורו של שר האופים הרי הצלתו של יוסף התגלגלה ע"י שר המשקים שחשף בפני פרעה את זהותו של פותר החלומות החכם הנמצא בבית הסוהר ומדוע צריכים אנו לדעת גם את מה שעבר על שר האפים?

מתרץ ה"משך חכמה" בדברי הסבר מופלאים: כל הצלתו של יוסף ע"י שר המשקים לא הייתה יכולה להיווצר אלמלא סיפורו של שר האופים. משום שכאשר פתר יוסף את חלומו של שר המשקים עדיין לא הייתה בכך ראייה לחכמתו האלוקית. שהרי את חלומו של שר המשקים פתר יוסף לטובה ויכול השר לחשוב שיוסף בעצם לא ידע את הפתרון כלל רק החליט לנחש ולפתור לטובה ולכל היותר אם יטעה לא ייענש. אבל כאשר אמר שר האופים את חלומו ויוסף פתרו לרעה א"כ מוכח שלא מדובר בניחוש אלא בידיעה מבוררת שכן יעלה בגורלו של שר האופים, שאם לא כן כיצד לקח סיכון על עצמו! ומכאן הבין שר המשקים את גדלותו והזכירו לפני פרעה. והנה כאשר רצה ה' יתברך לעלות את יוסף לגדולה, סבב את מינויו של שר האופים והתגלגל הדבר שיחטא ויושלך לכלא ויחלום חלום ויציע חלומו לפני יוסף שפתרו לרעה. ואז עמיתו שר המשקים יתפעל מהפתרון ויזכיר את יוסף לפני פרעה.

בא נתאר לעצמינו, מה קרה באותה שעה שנבחר שר האופים לתפקידו? נקל לשער שוודאי היו רבים שקינאו בו!!! אולם כדי להסיר מהם קנאה זו היה צריך ללחוש באזניהם שכל נצחונם של השר החדש לא נועד אלא להפילו ולהביאו לתליה כדי לגרום להצלחתו של יוסף וכבר לא היו מקנאים!!! וככה זה בכל דבר, תמיד חסרה לנו הלחישה שתגלה את אוזנינו שאין במה לקנא!!

להיזהר להדליק את הפתילות היטב יש נוהגים, שכאשר מדליקים את הנרות, מיד כאשר רואים שהאש נאחזה בפתילה, מסלקים ידיהם ועוברים לנר הבא. וכתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, שאינם עושים כהוגן. משום שיש להיזהר בשעת ההדלקה, שלא לסלק את היד, עד שתהיה השלהבת עולה מאליה, כלומר, שתאחז האש היטב בפתילה. וכמו שכתבו הפוסקים לגבי נר שבת, שעל האשה להיזהר להדליק "את רוב היוצא מראש הפתילה שבנר". וכן הדין לגבי נר חנוכה. שכיון שמברך "להדליק נר חנוכה" צריך להדליקו בעצמו היטב.

עשיית מלאכה נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בימי חג החנוכה בזמן שהנרות דולקים, דהיינו עד חצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואחד הטעמים הוא, משום שנעשה נס חנוכה על ידן, ואין להקל במנהג זה.

אנחנו המדינה היחידה בעולם שכשמשטרה עוברת לידך במקום להרגיש רגוע אתה בלחץ.

מי שמעוניין בעבודה עם תנאים מעולים! משכורת 45,000 ₪

ימים ראשון - רביעי שעות נוחות ניהול עצמי של יום עבודה, רכב + דלקן מכשיר טלפון חדש כולל שיחות שיפנה אלי ונחפש ביחד!.

ביום שהקופאים יקבלו הסמכה לעשות ביטולים לבד, העולם יהיה רגוע יותר.

נראה לי שהבטרייה הזו גמורה. אחזיר אותה למגירה כדי שאתבלבל גם בפעם הבאה.

אם אנחנו לא אמורים לאכול בלילה, למה המציאו את האור במקרר?

אישה אחת הלכה ברחוב וראתה ילד בוכה. היא שאלה מה קרה, והילד ענה לה: "איבדתי חטיף". אז היא נתנה לו חטיף, הילד מפסיק לבכות אבל אחרי שניה הוא בוכה שוב. "מה קרה עכשיו?" שואלת האישה. "רואה? עכשיו היה יכול להיות לי שניים".

כל פעם שאני מושך מגבון יוצאים אחריו עוד שלושה, חבל שהכספומט לא עובד ככה..

בכל ענייני העלון אפשר לפנות למייל: 8444774@Gmail.com

אהל המעשה

המשך משבוע שעבר << ולא טוב לו. ואני תוהה בפניו, שואלת אותו בחלום הנראה כבהקיץ. 'אמנם לא שמרת תורה ומצוות וחיללת את יסודות היהדות, אבל גמילות חסד יש באמתחתך לרוב. הרי טפלת ביהודים בה רבים בחינם מתוך דאגה לשלומם, וכי בשמים לא מחשיבים זאת'. "ואז מספר הוא לי בקול נכאים שמיד בעלותו לבית דין של מעלה לאחר פטירתו ערכו לו משפט צדק. שופטי בית הדין דנו מה הם העונשים שמגיעים לו על חייו שהיו כמעט כחיי נכרי עלי אדמות. שקלו וטרו כיצד לשפוט. לא ניתן להאשימו כליל שהרי לבית כזה נולד וזח החינוך שקיבל. בית הדין פסק מה לעשות עמו בעונשו ואת זה אין לו רשות לגלות בחלום לדרי העולם הזה. "ואולם, בהגיע המלאכים המליצים זכויות ובידיהם המון מעשיו הטובים, להקל על צערם של חולים, לרפאם ולחיותם. היו כל המעשים הטובים הללו והמלאכים הנבראים מהם. חתומים בתוך תיבה גדולה ושקופה, נראים אך נעולים. לא ניתן לבעליהם הרופא לקבל קורת רוח, שכר חלף מעשיו. "ולבית הדין תשובה מוכנה אל הרופא הנפטר: "יען כי מכרת את חלקך בעולם הבא לפינחס הקצב דסלוצק, מחכה השכר אפוא, מצפים הם המלאכים הצחורים ליום שבו יפטר פינחס מן העולם הגשמי ויבוא לכאן, לעולם שכולו טוב, ויקבל את הטוב הצפון למי שעושה מעשים טובים של בין אדם לחברו. הרי הוא שילם על כל אלו רובל שלם, טבין ותקלין, באותה מכירה חפוזה בפתח החנות הנעולה, בדרך לתפילת מנחה אחת..." "ועתה". התחנן הרופא המנוח באוזני זוגתו אשר עודנה על פני האדמה, "לכי נא אל הקצב והתחרטי בשמי מן המכירה, שוב תשיבי לו את הרובל ויוסר החותם מן התיבה ובה קצת מעשים טובים". "בעלי המסכן מבקש אפוא שתיטול את הרובל הזה". הושיטה היא מטבע, "ותאמר בפה מלא שהמכירה ההיא, שנעשתה בשחוק מבוטלת".

תוך כדי סיפור הדברים נזכר בהם פינחס. הדבר כבר נשכח ממנו והנה עתה עולה העניין והוא זוכרו לפרטיו. אבל הוא סירב לבקשה ונימוקו ותמימותו עמו: "אין לי הרבה זכויות רוחניות בחיי". טען בקול שקט וחד משמע, "רכשתי את חבילת העולם הבא הזו ברצינות ובתום לב. אולי אצל הרופא זו הייתה מהתלה אך אני התכוונתי אל המכירה. אם הדבר בה חשוב בשמיים, אזי חרא יוכל לשמשני שם בבוא העת". כך השיב פינחס הקצב. מעסקאות טובות אין חרטות. האישה האלמנה קיבלה את הסירוב. הודתה על שהקשיבו לה בשימת לב ופנתה לה לביתה. אך הנה, כמו שפינחס אינו מוותר, גם הרופא המנוח אינו מתכוון לוותר ככל הנראה. הוא שב אל חלומה של זוגתו והתחנן עד מאוד לבטל את המכר. כי צר לו מאוד והוא זקוק למעט העולם הבא שצבר לו בחייו. ולמחרת, בלית ברירה, פנתה האישה אל רבניה של העיר סלוצק, ובראשם הגאון הרידב"ז רבה של העיר, הוא ובית דינו, אולי יהיו לעזר לבעלה, הרופא הנפטר האומלל. (רבי יעקב דוד וילובסקי, הרידב"ז, אשר פרשת גדלותו העצומה הלא רשומה היא בדברי ימי הדורות האחרונים, היה באותה העת רבה של סלוצק טרם עזב את ליטא ועבר לתקופה מסוימת, סוערת ורבת תהפוכות, לארצות הברית של אמריקה. ולאחר מכן לארץ הקודש בעיר צפת).

הרידב"ז, רבה של סלוצק, הסכימה לטוב לאשת הרופא ולאשר על ליבה. הוא הביט בחבריו לבית הדין והנה אף הם הקשיבו לדבריה. יחד הסכימו שיש לערוך דין תורה לכל פרטיו ודקדוקיו. נקבעה השעה ארבע אחר הצהריים. הסיפור המופלא עבר במהירות מפה לאוזן, ובשעה היעודה היה בית המדרש הגדול, שם אמור להתקיים דין התורה השמימי. מלא מפה לפה. הרב ובית דינו נכנסו וישבו על במה מוגבהת. האישה נקראה, נעמדה בצד הבמה. והרבנים האיכו בה להתגבר על מבוכתה ולספר את השתלשלות העניינים.

והיא סיפרה. סיפרה על בעלה הרופא, על מעשיו הטובים, על פטירתו ועל החלום שחזר על עצמו בתחוננים לבטל את אותה עסקה אומללה. "ואתמול בלילה", סיימה בבכי, "לאחר סירובו של הקצב לבטל את המכירה, בא בעלי שוב בבכייה רבה בבקשה שישבו לו את זכויותיו ושאלך לבית הדין בעיר". הציבור התקשה לכלוא את רגשותיו וגילה הזדהות מרובה עם הנפטר. "שיוותר" קראו כמה מיהודי העיר ברגש, "שהקצב יכריז שהוא מוותר על העולם הבא המועט הזה שרכש". אבל פינחס הודיע במפגיע ש'חייך קודמין' ועליו לדאוג לעצמו לעתיד, למה שיתרחש עם נשמתו לאחר אריכות ימים ושנים, רק עתה התברר לו עד כמה עשה עסקה מוצלחת". הרידב"ז ובית דינו נכנסו לחדר בית הדין והותירו את הקהל להתנצח ולנחש מה יהיה פסק דינם. אחרי שעה שבו אל בית הכנסת וחילקו את פסק דינם לשלושה סעיפים, וכה הכריזו: "הדבר הראשון הוא שהמכירה הזו אינה תקפה ואינה קיימת". מלמולי שביעות רצון נשמעו בהיכל. הציבור, שחש רחמים רבים וגלויים על הרופא המנוח, היה מרוצה. הרבנים היסו את הקהל כדי לנמק את ההחלטה הראשונה: "והסיבה היא פשוטה עד מאוד. העולם הבא. שכר המצוות והמעשים הטובים, אינו דבר שניתן למכור ולקנות כי הם מתקבלים תמורת יגיעה והתגברות של היהודי בעולם הזה. בסור מרע ועשה טוב. מה שייך אפוא לתת לאחד חלק רוחני שעמל עליו חברו", הדיינים ניצלו את השקט של ההסכמה ועברו אל ההחלטה השנייה: "ואולם, למרות שהמכירה אינה קיימת. איבד הרופא הזה את חלקו לעולם הבא". עתה נוצרה המולה רבתי בקהל. יהודי סלוצק הגיבו בהפתעה של אכזבה. גורל נשמת הרופא נגע לליבם. מדוע זה איבד את מעשיו הטובים שכן עשה. אחד הדיינים הסביר: "שהרי מובא במסכת סנהדרין שהכופר בעולם הבא מאבד את חלקו לגן עדן, והרופא הזה חזר ואמר שאינו מאמין בעולם שאינו רואה בעיניו". שוב השתררה שתיקה. הרי הובטחו לו לקהל שלושה סעיפים. אולי תהיה המתקת מה... הרידב"ז עצמו הכריז את הסעיף השלישי: "ובכל זאת. הרי על ידי הרופא הזה וכל מה שהתרחש עמו נגרם בסלוצק. וכנראה גם מעבר לה. קידוש השם כה גדול. כולם מתוודעים כעת שיש דין ויש דין. שהעולם אינו הפקר ועל הכל יבוא משפט, שכר ועונש. חז"ל עוסקים הלא בשכרו העצום ובכפרת עוונותיו של המקדש שם שמים ברבים. מגיע לו אפוא לרופא שיבטל ממנו דין גיהינום והוא יקבל את שכרו בעולם הבא". הקהל פרץ בתרועעות שמחה לבביות והאלמנה הבוכייה נחה דעתה. ואז, מבין הקהל, התקדם לעבר הדיינים פינחס הקצב כשהוא נתמך על ידי בניו. דבר לו אל הרב הרידב"ז: "יסכים הרב", לחש אל תוך אוזנו, "שגם לי חלק בקידוש שם שמים ברבים. הרי לולי אני לא הייתה המכירה והקניה והחלום וכל הכינוס הגדול הזה. מגיע גם לי אפוא חלק נוסף לעולם הבא". והגאון הרידב"ז? האם הבטיח לו לקצב המתאוה אל יתר גן עדן? זאת כבר לא ידענו.

שם אבותי

הרב פסק את השם על פי ספר טלפונים

לפני כמה חודשים נדרשתי למקרה מעניין, אמא צעירה שעברו עליה מספר מאורעות לא שגרתיים ולכן פנתה לעצה וברכה. בסיומם של דברים היא אמרה: אני כועסת מאד על ההורים שלי שנתנו לי את השם הזה!! ניסיתי לתת לה עצה להיקרא בשם חיבה פלוני או בצורה אחרת. ואז היא הפטירה שאם היא תשנה את שמה (גם לשם חיבה) היא חוששת מחוסר כיבוד הורים כיוון שאבא שלה מאד חשוב לו השם שנתן לה. ושוב הדגישה באוזני כמה השם שהיא נקראת בו מציק לה.

חכתי בדעתי האם יש כאן עניין של כיבוד הורים. ואולי דווקא בזה שהיא כועסת מידי יום על השם שנתנו לה, יש חוסר כיבוד הורים ועדיף שתשנה את שמה.

בקונטרס 'שיחת הילדים' כתב: בכלל מצות ואהבת לרעך כמוך הוא שלא לעשות לחברו שום דבר שיכול לגרום לו להתבייש, והוא הדין בילד שאסור לעשות לו שום דבר שיכול לגרום לו להתבייש, ודוגמא לזה הוא מה שכתב בספר דינים והנהגות (ממך החזו"א ח"ב פ"ט אות כ"ב) וזה לשונו "אמר שלא לתת לנולד שם משונה כדי שלא יתבייש בו". חיזוק נוסף לטענה מצאתי בשאלה שנשאל הגר"י זילברשטיין שליט"א: בן ספרד שנולדה לו בת, ונוהגים לקרוא על שם אמותיהם בחייהם, אולם לחמותו (אם אשתו) ישנו שם שאינו מקובל בציבור, והוא חושש שהילדה תסבול משם זה כשתגדל, מצד שני אם הוא לא יקרא את שם בתו ע"ש חמותו - היא תיפגע מאד. האם עדיף לקרוא ע"ש חמותו אף שיתכן והילדה תיפגע מכך, או שעדיף שלא לקרוא כלל ע"ש חמותו, כדי שהילדה לא תפגע, ואף שחמותו תפגע. והשיב הרב זילברשטיין: אם הילד יסבול, אין בזה בכלל כיבוד אב ואם. פעם נכנס אברך למרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין זצוק"ל, וסיפר שנולדה להם בת, והם רוצים לקרוא לה בשם מסוים, אך אינם יודעים אם השם הזה מספיק נפוץ, ושמה הבת תתבייש בשם זה? קם מרן ראש הישיבה זצ"ל וניגש לארון הוציא 'ספר טלפונים' עלעל בדפים ובדק, ושם גילה שהשם מופיע די והותר... והכריע כי יכולים בוודאי לקרוא בשם זה.

נא להתפלל לרפואה שלמה: אורטל בת שרה והילד גיא חיים בן סליון

לרפואת אופיר בת יפה הי"ו ללידה קלה בעיתה ובזמנה בבריאות שלמה

לבריאות ברכה והצלחה
 סמי בן חילוזה
 שמחה בת שרה הי"ו
 הם וילדיהם וכל אשר להם.

 סעיד אשר בן לאה הי"ו
 אורה בת סניורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
 מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
 מיד לאחר מנחה
 בביכניס אור אבנר
 רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
 מנחה - 16:15

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
 לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו
יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
מאיר ברזני בן צבי ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30 מנחה - 16:15 ערבית - 17:00

שיעורי תורה אחרי ערבית

רב ביהכנ"ס הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א - יום א' ב' ד'
 הרב שמשון פוקס שליט"א - יום ג' הרב נאור דרשני שליט"א - יום ה'
 הרב רפאל עגיב שליט"א - יום ה' בשעה 19:00

תפילות שבת קודש:

שיר השירים - 16:10 מנחה - 16:15 קבלת שבת - 16:35
 שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30 מנחה ב' - 16:00 ערבית - 17:05
שיעורי תורה בשבת: הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10
לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:50 יום ד' 20:50 יום ה' 20:30

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
 רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) 16:20
 בשעה 18:00 שיעור
 מהרב דניאל קמחי שליט"א
שיעורי תורה אחרי ערבית
 יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א